

Vážená pani vicestarostka XIII. budapeštianskeho obvodu,
predstavitelia štátnych a vedeckých inštitúcií Maďarska,
vážená pani predsedníčka Celoštátnej slovenskej samosprávy v Maďarsku,
zástupcovia spolkových, spoločenských a vedeckých inštitúcií Slovákov v Maďarsku,
milí občania Budapešti, ctení hostia zo Slovenska a Slováci žijúci v Maďarsku,

stretávajú sa tu na tomto akte, pripomínajúc nám súvislosti vzťahov, udalostí, osobností a príbehov našej prepojenej a v politicko-spoločenskom či kultúrnom kontexte kedysi aj spoločnej histórie, prichádza mi na myseľ aj naša spoločná prítomnosť. Tá naša minulosť i prítomnosť sú natrvalo zasadené do mimoriadne životodarného a prajného teritória, ktorému dominuje rieka Dunaj.

Odveky je pre oba naše národy, najmä ich hlavné mestá – Budapešť i Bratislavu – práve Dunaj spoločným symbolom. Zároveň sa stále viac stáva - a sním aj jeho priľahlé regióny, platformou a východiskom nových možností, predsavzatí, spolupráce. Napokon, keď práve Dunaj sa stal v štátoch Európskej únie, ktorými preteká, jedným z kľúčových stimulov a symbolov hospodárskej i spoločensko-kultúrnej kooperácie.

Vzájomná spätosť krajín Dunajského regiónu – a my to vnímame priamo na príkladoch Slovenska a Maďarska, prináša nielen ekonomické plody, ale zblízuje aj ľudí, ich vzájomné spoznávanie vyúsťuje do – v čo veríme – vzájomného porozumenia. Preto je obzvlášť náležité a aj jedinečné, že teraz na tomto mieste, vzdávame poctu našim predkom, ktorí sa, vtedy iste ani netušiac, vďaka ich historickej misii, o tieto naše spoločné pôžitky pričínili. Patrili k nim aj pltníci – a my na Slovensku, ako aj Slováci v Maďarsku, sa ich dômyselnosťou, pracovitosťou a zmyslom pre objavovanie hrdíme.

Keď sa v 19. storočí zo slovenských stolíc Horného Uhorska splavovali po Váhu a ďalších riekach dolu na juh, zakotvili aj na tomto priestore, kde sa rodila, stavala a zveľad'ovala Budapešť. Aby tu zanechali pečať v podobe mnohých pokolení dnešných obyvateľov Budapeštiach, šikovnosť mozoľnatých rúk, kultúru života, posolstvá ducha, priezviská a mená, ako aj obdivuhodnú schopnosť adaptácie sa v novom prostredí prispievajúc k jeho kultúrnej bohatosti a životaschopnosti. Jednoducho zanechali svoju stopu, pretrvávajúcu stáročia. Je príjemné, keď táto pamäť ožíva v podobe aj prospešnej pre oba naše národy.

Dovoľte mi nebyť trochu neosobným: ako predseda úradu, vykonávajúceho štátnu politiku Slovenskej republiky vo vzťahu k našim krajanom v zahraničí som veľmi rád, že náš úrad je účastný a podporil zrod tejto historickej pripomienky pltníkov z vtedajšieho Horného Uhorska, dnes samostatného a hrdého Slovenska, píšuceho svoj úspešný príbeh v zjednotenej Európe.

Vnímajme tento dávny pltnický príbeh, na ktorom majú podiel, zvečnený už dlho v názve ulice i pamätnou tabuľou, ktorú odhaľujeme, aj naši slovenskí i maďarskí predkovia, ako ich spoločnú túžbu objavovať a spoznávať, obojstranne sa obohacovať. Napokon, vďaka ich historickej snahe o kooperáciu, ktorú naši slovenskí predkovia prinášali na pltiach zo stolíc Horného Uhorska, možno označiť ich putovanie a činy za akýsi historický predvoj toho, čo v súčasnej moderne predstavuje dôležitosť ekonomickej a kultúrnej diplomacie. Vďaka im za to.

Majme túto ich víziu, že každému sa lepšie darí a žije, keď v priateľskom duchu spolunažíva a tvorí na blaho a v prospech oboch, na zreteli aj my, ich potomkovia a nasledovníci. Pre oba naše národy – tak slovenský, ako aj maďarský, táto dnešná udalosť na náš obojstranný prospech i potešenie dokumentuje toto poslanstvo pltníkov a jeho napĺňanie. Želám si preto, aby nielen dnešný slávnostný deň, ale aj tie ďalšie, posilňovali aj našim vzájomným pričinením túto ich víziu.

Ďakujem vám za pozornosť.